

- et kontraktvilkår, som fastsættes i en aftale, der indgås mellem en erhvervsdrivende og en forbruger, med henblik på at afgøre en eksisterende tvist, og hvorved forbrugeren giver afkald på for den nationale ret at gøre krav gældende, som vedkommende kunne have gjort gældende, hvis dette kontraktvilkår ikke fandtes, kan kvalificeres som »urimeligt«, navnlig hvis denne forbruger ikke har kunnet råde over de relevante oplysninger, som satte den pågældende i stand til at forstå de retlige konsekvenser heraf for ham
- et kontraktvilkår, hvorved forbrugeren hvad angår fremtidige tvister giver afkald på at rejse søgsmål støttet på de rettigheder, som vedkommende har i medfør af direktiv 93/13, ikke er bindende for forbrugeren.

(¹) EUT C 381 af 22.10.2018.

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 9. juli 2020 — Den Tjekkiske Republik mod
Europa-Kommissionen**

(Sag C-575/18 P) (¹)

*(Appel – Den Europæiske Unions egne indtægter – medlemsstaternes finansielle ansvar – anmodning om
fritagelse for at stille egne indtægter til rådighed – annullationssøgsmål – formaliteten – skrivelse fra
Europa-Kommissionen – begrebet »anfægtelig retsakt« – artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om
grundlæggende rettigheder – effektiv domstolsbeskyttelse – søgsmål støttet på ugrundet berigelse for
Unionen)*

(2020/C 287/03)

Processprog: tjekkisk

Parter

Appellant: Den Tjekkiske Republik (ved O. Serdula, J. Vlácil og M. Smolek, som befuldmægtigede)

Den anden part i appelsagen: Europa-Kommissionen (oprindeligt ved M. Owsiany-Hornung og Z. Malušková, derefter ved Z. Malušková og J.-P. Keppenne, som befuldmægtigede)

Intervenient til støtte for sagsøgeren: Kongeriget Nederlandene (ved M.K. Bulterman, C.S. Schillemans, M.L. Noort, M.H.S. Gijzen og J. Langer, som befuldmægtigede)

Konklusion

- 1) Appellen forkastes.
- 2) Den Tjekkiske Republik bærer sine egne omkostninger og betaler de af Europa-Kommissionen afholdte omkostninger.
- 3) Kongeriget Nederlandene bærer sine egne omkostninger.

(¹) EUT C 408 af 12.11.2018.

**Domstolens dom (Store Afdeling) af 9. juli 2020 — Santen SAS mod Directeur général de l'Institut
national de la propriété industrielle (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Cour d'appel de Paris —
Frankrig)**

(Sag C-673/18) (¹)

*(Præjudiciel forelæggelse – humanmedicinsk lægemiddel – supplerende beskyttelsescertifikat for
lægemidler – forordning (EF) nr. 469/2009 – artikel 3, litra d) – betingelser for udstedelse af et certifikat –
opnåelse af en første tilladelse til markedsføring af produktet som lægemiddel – markedsføringstilladelse
for en ny terapeutisk anvendelse af en kendt aktiv ingrediens)*

(2020/C 287/04)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Cour d'appel de Paris